

[Koefoed.]

men for Færdselen paa Vejene spiller det Forhold, der her er Tale om, jo en meget stor Rolle. Det er den nu i Bevidstheden indarbejdede Højreforkørselsret, som har været gældende i en Aarrække, der her paa visse Punkter foreslaas ændret, saaledes at Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder kan bestemme, at Forkørselsretten skal være ubetinget paa visse Veje og Gader, der kan betegnes som Hovedfærdselsaarer. Det vil altsaa sige, at naar man kommer fra en Sidevej eller Sidegade, som udmunder i en af disse Hovedfærdselsaarer, skal man altid holde tilbage, enten man kører ud fra den ene eller den anden Side.

Dette Krav om Forkørselsret paa Hovedvejene er jo ikke af ny Dato. Spørgsmaalet har været fremme før, ogsaa, som Ordføreren for Socialdemokratiet nu oplyste, i Lovforslags Form, men i Folketinget var der dengang Betænkelighed ved at gaa bort fra Højreforkørselsretten, og Bestemmelsen om Hovedfærdselsaarers ubetingede Forkørselsret gik ud af Forslaget. Grundene hertil var maaske forskellige, men Folketingets Hovedargument var, at Gennemførelsen af noget saadant vilde skabe større Usikkerhed. Imidlertid har der jo ikke været Ro om dette Spørgsmaal fra de motorkørendes Side, og det Udvalg, som har været nedsat, og som man maa regne med er kyndigt paa dette Omraade, er nu kommet med en enstemmig Indstilling om en Ændring af dette Forhold, hvilket jo har medført, at den højtærede Justitsminister har stillet Forslag om en Ændring af Færdselslovens § 11. Det er muligt, at denne Ændring kan betyde en større Sikkerhed for de vejfarende, men paa den anden Side maa vi heller ikke være blinde for, at den Regel om Vigepligt og Forkørselsret, som vi nu har, har man arbejdet sig ind i, og Ændringer kan tit medføre visse Vanskeligheder. Mon denne Bestemmelse ikke ogsaa vil kunne medføre, at de Bilister, som færdes paa disse Hovedfærdselsaarer, fristes til at sætte Farten op i alt for stærk Grad og maaske ogsaa til at udvise mindre Agtpaaagivenhed, end naar de skal have Opmærksomheden henvendt paa de fra højre Side kommende Veje, hvorfra man naar som helst kan risikere, at der kommer et Køretøj ud paa Vejen? Eventuelle Betragtninger for og imod vil jeg antage vil blive prøvet nærmere i det Udvalg, der bliver nedsat.

De øvrige smaa Ændringer vedrørende Udkørsel fra Parkeringspladser og Holde-

pladser og ligeledes de smaa sproglige Ændringer tydeliggør jo Forslagets Mening.

Hvad angaar Afmærkningen af Vejene med Skilte og Sten, maa man udvise stor Forsigtighed, og Paaskrifterne paa Advarselsskiltene maa være saa kortfattede og iøjnefaldende som muligt, ligesom Farverne paa Vejskiltene maa være saadan, at de tydeligt kan ses.

Der kunde maaske være Grund til at fremdrage andre Punkter vedrørende Færdselsloven og Motorloven som f. Eks. Godkendelse af Biler ved Indregistrering, Lygteføring og forskellige andre Forhold, men da det sagkyndige Motorudvalg eller Færdselsudvalg sidder og arbejder med disse Sager, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt rejse flere Spørgsmaal, men kun sige, at vi fra vor Side er villige til at gaa ind i en velvillig Behandling af det foreliggende Forslag.

Ulrich: Da vi i 1932 reviderede den dagældende Færdselslov, var jo Tanken om at give Forkørselsret for Hovedvejene fremme, men man veg dengang tilbage for Forslaget — skønt det var fremme enkelte andre Steder ude i Verden —, idet det var noget helt nyt herhjemme. Det, at man dengang ikke gik med til at gennemføre Forslaget, har jo bevirket, at man i meget stor Udstrækning har indført Sikkerhedsforanstaltninger for Færdsel paa vore Veje, og jeg tror derfor, at det for saa vidt var rigtigt, at man dengang ikke gik ind paa det, thi saa havde man maaske ikke faaet de andre Sikkerhedsforanstaltninger, der er blevet truffet. Af disse Foranstaltninger vil jeg særlig fremhæve den, der har bestaaet i at lave Rundkørsler ved en Mængde af de farlige Vejkryds. Der er jo i de forløbne Aar blevet etableret Rundkørsle ikke alene i Byerne, men ogsaa ude paa Landet, og jeg mener, at disse Rundkørsler i Forbindelse med mange andre Foranstaltninger vil være et udmærket Supplement til det, man nu antagelig vil gaa til at gennemføre, nemlig Forkørselsret for Hovedfærdselsaarerne. Naar man ser, hvad der paa dette Omraade er gennemført i andre Lande, og sammenholder det med den Statistik, der findes over Færdselsulykker, maa man erkende, at det er paa Tide at forsøge, om Ulykkernes Antal ikke i væsentlig Grad kan nedsættes ved, at man træffer lignende Foranstaltninger her i Landet. Men saa er Spørgsmaalet, i hvor stor Udstrækning det skal gennemføres, og paa hvilken Maade man skal løse Opgaven med Hensyn til at afmærke Vejene, og det er indlysende, at man bedst vil kunne naa til et Resultat ved